

prima instanță - (Judecătoria Centru, mun. Chișinău) V. Efros
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Traciuc, M. Anton, G. Dașchevici

ÎNCHEIERE

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu răspundere limitată „Privat-Trans” reprezentată de avocatul Sergiu Cotruță,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Privat-Trans” împotriva Societății de Asigurări-Reasigurări „Moldcargo” societate pe acțiuni, intervenienți accesorii Societatea pe acțiuni „Banca Transilvania” și Întreprinderea cu capital străin „BT Leasing MD” societate cu răspundere limitată, cu privire la încasarea sumelor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, prin care a fost respins apelul societății cu răspundere limitată „Privat-Trans” și menținută hotărârea Judecătoria Centru, municipiul Chișinău din 17 septembrie 2015, prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 10 iunie 2014, SRL „Privat-Trans” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SAR „Moldcargo” SA, solicitând încasarea de la pârât:

- a despăgubirii în sumă de 31 668 euro;
- a penalității contractuale în sumă de 3 673,48 euro;
- a sumei de 468 euro și 13 755,37 lei pentru transportarea mijlocului de transport la parcare, a sumei de 6 160 lei pentru parcare autocamionului, 1 000 lei pentru efectuarea actului de examinare a mijlocului de transport auto nr. 390/03 A de către SRL „Exauto-Plus”, 160 RON (echivalentul în lei 684,8 lei) pentru cazarea a doi șoferi pentru două nopți în perioada trecerii testului de alcoolemie și efectuarea raportului de constatare a pagubelor, 1 354 RON (echivalentul a 5 795,12 lei) pentru raportul necrologic și 133,2 RON (echivalentul a 570 lei) pentru trusa medicală acordată;

- a sumei de 133 720,95 lei pentru tranșele de leasing și penalități;
- a sumei de 25 000 lei pentru taxa de stat și 15 063,52 lei plata pentru asistența juridică.

În motivarea acțiunii, a indicat că la 26 iunie 2013 între SRL „Privat-Trans” și SAR „Moldcargo” SA a fost încheiat contractul CASCO nr. 977/2013.

Conform pct.3 al contractului obiectul acestuia era asigurarea autocamionului de model Volvo FH-4x2T, n.î. CQT 510, la un preț de 34 800 euro.

Sușține că la 10 decembrie 2013 a informat pârâtul despre implicarea autocamionului de model Volvo FH-4x2T, cu n.î. CQT 510 în accidentul rutier care a avut loc la 07 decembrie 2013 pe DN-2, localitatea Roșiori, județul Suceava, România.

Ulterior, la 09 ianuarie 2014, reprezentantul reclamantei a înregistrat sub nr.27 cererea de achitare a despăgubirii de asigurare, la care au fost anexate toate actele ce demonstau producerea accidentului, inclusiv și copia poliței de asigurare a persoanei vinovate de producerea accidentului.

În lipsa unui răspuns din partea pârâtului, la 30 ianuarie 2014 a depus o cerere prin care a solicitat informații cu privire la soluționare.

Indică reclamantul că conform pct. 5.2.1. al contractului CASCO, după primirea cererii privind producerea cazului asigurat, asiguratorul (pârâtul) este obligat în decurs de 10 zile lucrătoare să decidă asupra recunoașterii sau nerecunoașterii cazului drept caz de asigurare.

Afirmă că este evident faptul tergiversării achitării de către pârât a despăgubirii de urare pe care este îndreptățit să o primească.

Sușține că prin notificarea primită la 13 februarie 2014 pârâtul la informat că la 15 ianuarie 2014 a fost deschis dosarul de daune nr. 57, iar totodată a solicitat prezentarea documentelor de constatare a culpei persoanei care a comis accidentul rutier precum și actele ce atestă dreptul de înaintare a acțiunii în regres.

Consideră reclamantul că, în condițiile în care a fost încheiat contract de asigurare facultativă CASCO și nu un contract de asigurare obligatorie RCA, iar pârâtului i-au fost prezentate actele necesare pentru achitarea despăgubirii, solicitarea unor documente suplimentare neprevăzute de contractul de asigurare și Legea cu privire la asigurări nr. 407- XVI din 21 decembrie 2006, este abuzivă.

Menționează că a prezentat înștiințarea despre accident, expediată de către Inspectoratul de Poliție Județean Suceava, Poliția Fălticeni, iar organele de poliție din România au comunicat că accidentul s-a produs în urma pătrunderii pe contrasens a autoturismului de model Mercedes-Benz 270, cu n.î. PB 2883 PC și intrării acestuia în coliziune cu autotractorul model Volvo FH-4x2T cu n.î. CQT 510. În urma accidentului, șoferul Mercedes-ului a decedat. Autoturismul acestuia fiind înregistrat în Bulgaria, posedând asigurare de tip carte verde nr. BG/22/06797420 valabilă până la 04 ianuarie 2014, eliberată de către compania „DI-SE-AL OOD”. Șoferul autocamionului de model Volvo a fost testat cu aparatul etilotest, rezultatul final de 0,00 mg/l alcool pur în aer expirat.

Indică reclamantul că la 03 martie 2014 a depus la Comisia Națională a Pieței Financiare o plângere, iar la 03 aprilie 2014 a primit răspunsul prin care s-a indicat că scrisoarea nr. 444 din 10 februarie 2014 pârâtul nu a indicat concret și explicit ce acte ar fi trebuit să prezinte reclamanta suplimentar la dosarul de daune.

Mai mul decât ca atât, Comisia Națională a Pieței Financiare a solicitat pârâtului soluționarea cererii de despăgubire în termen de 10 zile din momentul recepționării scrisorii și la atenționat despre necesitatea respectării drepturilor

asiguraților, prevăzute de Legea nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări, însă nici solicitarea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nu a fost luată în considerație.

Menționează că în conformitate cu pct. 5.2.5. al contractului, pârâtul este obligat să asigure achitarea despăgubirii în termenele prevăzute de contract/lege.

Conform pct. 5.5.1. al contractului, reclamantul în calitate sa de asigurat este obligată să întreprindă toate măsurile în vederea preîntâmpinării/micșorării deteriorării ulterioare a bunului.

În acest sens, susține reclamantul că a lăsat autocamionul la parcare cu plată, fapt confirmat prin contractul de depozitare al automobilului, achitând pentru aceasta 35 lei pe zi. Autocamionul a fost lăsat spre păstrare la 12 decembrie 2013. Astfel, începând cu 12 decembrie 2013 și până la 06 iunie 2014 a achitat suma de 6 160 lei, care urmează a fi încasată de la pârât.

Totodată, indică reclamantul că potrivit pct. 5.5.5. al contractului, cheltuielile pentru evaluarea daunelor urmează a fi restituite de pârât.

În acest sens, susține că a întocmit raportul de constatare a daunei nr. RO-3618/13GR pentru care a achitat 1 604,8 RON (6 868,54 MDL).

Conform pct. 6.7. al contractului, în caz de distrugere totală a autovehiculului, se va reține franciza deductibilă de 9 % din suma de 34 800 euro, prin urmare, suma despăgubirii fiind de 31 668 euro.

Conform pct. 8.8. al contractului, după efectuarea despăgubirii în cazul distrugerii totale, se va reține obligatoriu franșiza, iar vehiculul asigurat trece în proprietatea pârâtului.

Conform pct. 8.26. al contractului, pentru fiecare zi de întârziere din vina pârâtului, reclamantul beneficiază de penalități în cuantum de 0,1 % din suma de asigurare care trebuie acordată.

Conform pct. 8.24. al contractului, despăgubirea de asigurare pentru cazurile asigurate trebuie plătită în maxim 30 zile de la primire de la reclamant a documentelor necesare privind producerea cazului asigurat.

Consideră reclamantul că deoarece a depus tot setul de documente la 09 ianuarie 2014, iar pârâtul a avut la dispoziție 30 de zile pentru a plăti despăgubirea, ziua limită când ultimul trebuia să achite despăgubirea a fost 10 februarie 2014. Astfel, conform pct. 8.26. al contractului, începând cu 10 februarie 2014 se calculează penalitatea în mărime de 0,1% pentru fiecare de întârziere, reieșind din următorul calcul: $0,1\% \times 31\ 668 \text{ euro} \times 117 \text{ zile de întârziere până la 06 iunie 2014} = 3\ 673,48 \text{ euro penalitate}$.

Mai indică reclamantul că potrivit pct. 8.36.1., pârâtul compensează cheltuielile pentru transportul vehiculului deteriorat până la parcare.

Astfel, luând în considerație faptul că vehiculul nu era în stare să se auto-deplaseze, reclamanta a contractat un autocamion care a transportat vehiculul deteriorat din România în Republica Moldova, pentru care a achitat 1 200 euro în două rate, I rată de 468 euro și a II a rată de 732 euro (echivalentul a 13 755,37 MDL la momentul achitării).

Relatează că a mai suportat cheltuieli pentru efectuarea actului de examinare a mijlocului de transport auto nr. 390/03A de către SRL „Exauto-Plus” în sumă de 1000 lei, suma de 160 RON (echivalentul a 684,8 MDL) pentru cazarea a 2 șoferi

pentru 2 nopți în perioada trecerii testului de alcoolemie și efectuarea raportului de constatare a pagubelor, suma de 1 354 RON (echivalentul a 5 795,12 MDL) pentru raportul necrologic și 133,2 RON (echivalentul a 570 MDL) pentru trusa medicală acordată.

Reține reclamantul că autocamionul de model Volvo FH-4x2T se află în posesia sa temeiul unui contract de Leasing încheiat cu ÎCS „BT Leasing MD” SRL, continuând să achite ratele de leasing și penalități, neavând nici bunul, nici despăgubirea pentru bunul deteriorat.

În această ordine de idei, ratele și penalitățile achitate de reclamant în baza contractului de leasing după producerea accidentului ce constituie suma de 13 3720,9 lei urmează a fi puse în sarcina pârâtului.

Consideră reclamantul că la 06 iunie 2014 pârâtul, pe lângă despăgubirea în sumă de 31 668 euro și penalitatea de 3 673,48 euro, datorează și cheltuielile pentru tranșele și penalitatea de Leasing în sumă de 133 720,95 lei + 6 160 lei pentru parcare și penalitatea de Leasing în sumă de 133 720,95 lei + 6 160 lei pentru parcare + 1 000 lei pentru întocmirea actului de examinare a mijlocului de transport auto nr. 390/03A efectuat de SRL „Exauto-Plus” + 6 868,8 lei pentru efectuarea raportului de constatare a pagubelor din România + 5 795,12 lei pentru efectuarea raportului necrologic din România + 684,8 lei pentru cazarea șoferilor + 570 lei pentru trusa medicală din România + 468 euro și 13 755,37 lei pentru transportarea camionului din România în Republica Moldova.

Invocă reclamantul că pârâtul era obligat să achite despăgubirea până la 10 februarie 2014, însă nu a fost achitată nici până în prezent.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 04 decembrie 2014 s-a atras în proces, în calitate de intervenienți accesorii, SA „Banca Transilvania” și ÎCS „BT Leasing MD” SRL.

La 24 aprilie 2015, în cadrul ședinței de judecată (vol. I, f.d. 162-167), și ulterior la faza susținerilor verbale (vol. I, f.d. 193-199), reclamantul și-a modificat și concretizat cerințele, renunțând la cerința privind încasarea sumei de 31 668 euro, deoarece la 09 aprilie 2015 pârâtul a achitat suma de 610 039,68 lei, echivalentul a 31668 euro.

Totodată a solicitat încasarea de la pârât:

- a penalității contractuale în sumă de 5 731,90 euro;
- dobânzii de întârziere în sumă de 5 197,58 euro;
- cheltuielilor pentru intentarea și asigurarea procedurii de executare în sumă de 2 125 lei;
- cheltuielilor pentru transportarea camionului avariat la parcare, din România în Republica Moldova, în sumă de 1 200 euro;
- cheltuielilor după accidentul din România în mărime de 730 euro (echivalentul a 3 252 RON);
- cheltuielilor de depozitare a camionului în sumă de 30 317,78 lei și pentru efectuarea actului de examinare a mijlocului de transport auto în mărime 1 000 lei;
- a dobânzii leasingului financiar pe perioada neactivării camionului în sumă de 2 153,21 euro;
- a dobânzii penalizatoare a leasingului financiar în sumă de 2 062,59 euro și taxa de gestiune în sumă de 352,35 euro pentru contractul de leasing;
- venitului ratat în sumă de 470 000 lei;

- a sumei de 25 000 lei pentru taxa de stat și 15 063,52 lei pentru serviciile juridice.

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 17 septembrie 2015 cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Privat-Trans” împotriva SAR „Moldcargo” SA, intervenienți accesorii SA „Banca Transilvania” și ÎCS „BT Leasing MD” SRL, cu privire la încasarea sumelor, s-a respins ca neîntemeiată.

La 21 septembrie 2015 SRL „Privat-Trans” a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016 s-a respins apelul declarat de SRL „Privat-Trans” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 17 septembrie 2015.

Ne fiind de acord cu decizia instanței de apel, la 29 iulie 2016 SRL „Privat-Trans” reprezentată de avocatul Sergiu Cotruță a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016 și a hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 17 septembrie 2015, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral acțiunea.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate și pasibile de a fi casate.

Invocă recurentul că instanța de fond și instanța de apel nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, precum și, instanța de apel a judecat pricina în lipsa participanților (intervenienților) care nu au fost citați legal, cărora nu li s-a comunicat locul, data și ora ședințelor.

Astfel, susține că instanțele de judecată și-au motivat soluția prin aplicarea pct. 7.13 din contract, fără a da vreo apreciere și a se expune asupra pct. 8.29 din contract, pe care a fost întemeiată acțiunea.

Indică că, instanța de fond a evidențiat că anume recurentul este beneficiarul contractului de asigurare, ca fiind beneficiar de servicii de asigurare facultativă, pentru care a și achitat personal prima de asigurare. În acest sens, instanța de fond a reținut prevederile art. 1301 Codul civil, însă, contrar acestora, a respins acțiunea ca fiind una neîntemeiată.

La fel, susține că instanța de fond a apreciat eronat limita răspunderii asiguratorului, iar argumentele instanței sunt contradictorii cu expunerea poziției sale de respingere a acțiunii.

Recurentul și-a întemeiat prezentul recurs în baza art. art. 14, 572 alin. (1,2), 602 alin. (2), 624 alin. (1,3,4), 700, 732, 1301 și 1315 Codul civil, art. art. 90, 94, 96, 432 alin. (1), (2) lit. a), c), d), (3) lit. b), 434 alin. (1) lit. b) Codul de procedură civilă și Legea 407-XVI din 21 decembrie 2013 cu privire la asigurări.

Prin referința din 07 decembrie 2016 SAR „Moldcargo” SA a solicitat considerarea recursului depus de SRL „Privat-Trans” drept inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că la materialele dosarului nu este anexată dovada legală de recepționare a copiei deciziei instanței de apel, recursul depus de avocatul Sergiu Cotruță în interesele SRL „Privat-Trans” la 27 iulie 2016, se consideră declarat în termen.

Analizând modul în care recurentul SRL „Privat-Trans” reprezentată de avocatul Sergiu Cotruță și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432

alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SRL „Privat-Trans” reprezentată de avocatul Sergiu Cotruță, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Privat-Trans” reprezentată de avocatul Sergiu Cotruță, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari